

ко фалшиви понятия ние имаме за живота и какъ сме готови на безумия само поради предвзети идеи....

Захарина. На ли?

Лена. Не романтичното, а здравия смисъл на семейния животъ трѣбва да ни ръководи.... А то: окисжирани коси, деколтета, кжси рокли до колѣно.... Защо?

Захарина. За да съблазняваме; да бждемъ предметъ на флиртъ....

Лена. Именно, именно.... Но до сега азъ не се замисляхъ.... Трѣбваше да стана свидетелка на тая драма, за да се потърся отъ себе си,

Мълчание.

Захарина. Колко късно разбрахъ това!

Лена. Не е късно. Надвечеръ ние ще го намѣримъ въ кжщи; азъ ще му говоря и ще видимъ.

Захарина. (Се отпуща на стола си и безнадежно заридува)... Детето! Милото ми дете, какво ще стане!

Завеса.

Приближава баща Санем и ян и минуводящата запитва:
Мирчо. Кога ще се върне мама, ба тате?